

Újszövetséged elfogadom...

Köszöntés: „De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradoztál, Izráel! Nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, véresáldozataiddal nem engem dicsőítettél. Nem én voltam, akinek ételáldozattal szolgáltál, nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradoztál. Nem nekem vettél drága pénzen jó illatú nádat, nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével. Bizony, nekem csak vétkeiddel szolgáltál, énértem csak bűnökkel fáradoztál. Én, én vagyok az, aki eltörölöm mégis álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem. (Ézs 43,22-25)!” Ámen.

Gyülekező ének: 184. dicséret: „Krisztus, ártatlan Bárány, ...”

Fennálló ének: 445. dicséret 1. verse: „Szólsz hozzám Istenem, ...”

Fő ének: 445. dicséret 2-6. versei: „Sok szép ígéretem...”

Előfohász: „Mert Krisztus szeretete szorongat minket, mivel azt tartjuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindenki meghalt; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, többé ne önmaguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt (IIKor 5, 14-15).” Ámen.

Lekció: Jeremiás próféta könyve 31. rész 18-30. versei: *„Jól hallok Efraim kesergését: Megvertél, mint egy tanulatlan borjút, és én elszenvedtem a verést. Téríts meg engem, hogy megtérjek, mert te vagy, Uram, az én Istenem! Elfordultam tőled, de aztán megbántam, belátva bűnömet a mellemet vertem, szégyenkeztem, pironkodtam, mert viselnem kellett ifjúságom gyalázatát. Hát nem az én drága fiam Efraim? Hát nem az én kedves gyermekem? Valahányszor megfenyegetem, végül mégis elfog a szájalom iránta: megremeg érte a bensőm, irgalmaznom kell neki – így szól az Úr. Állíts magadnak jelzőoszlopokat, rakj le útjelzőket, figyeld az országutat, az utat, amelyen elmentél! Térj vissza, Izráel szüze, térj vissza városaidba! Meddig tétovázol még, te szófogadatlan leány? Mert valami újat teremt az Úr a földön: a nő fog járni a férfi után! Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Fogják még ezt mondani Júda országában és városaiban, ha majd jóra fordítom sorsukat: Áldjon meg téged az Úr, igazság hajléka, szent hegy! Ott laknak majd Júdában és összes városában együtt a földművesek és a pásztorkodók. Felüdítem a fáradt lelket, és megelégiték minden elcsüggedt lelket. Akkor mondják majd: Fölébredtem és fölnéztem; milyen jólesett az alvás! Eljön még az az idő – így szól az Úr –, amikor bevetem Izráel házát és Júda házát embermaggal és állatmaggal. És ahogy gondom volt arra, hogy kigyomláljam és leromboljam, ledöntsem és elpusztítsam őket, és veszedelmet hozzak rájuk, úgy gondom lesz arra is, hogy fölépítsem és elplántáljam őket – így*

szól az Úr. Abban az időben nem mondják többé, hogy az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle, hanem mindenki a maga bűnéért hal meg: minden embernek a saját foga vásik el, ha egrest eszik.”

Előima: Urunk, Velünk szövetséget kötő Istenünk, Te voltál az, Aki kezdeményeztél. Te szóltál Noéhoz, Ábrahámhoz, Izsákhhoz és Izráelhez. Te jöttél közel a Sínai-hegynél népedhez, és Te jössz ma is közel hozzánk. Megvalljuk, nem Veled volt a gond, hanem velünk. Ma is velünk van. Hűségedre nem tudtunk hűséggel felelni. Szeretetedre nem tudtunk szeretettel válaszolni. Kegyelmed idején sem tudtunk irgalmasok lenni. Most csendesíts el bennünket és oktasd lelkünket szent Igéddel. Kérünk, vedd el kemény szívünket. Add, hogy ne csak halljuk Igédet, hanem engedjük, hogy belénk írd. Szentlelkeddel készíts elő minket, hogy ne kőtáblák maradjunk, hanem élő és formálható szívek. Szólj, Urunk, mert hallja a Te néped. Krisztusért, hallgass meg. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 25. zsoltár 2. verse: „Utaid, Uram, mutasd meg...”

Textus: Zsidókhoz írott levél 8. rész 8-13. versei: *„Mert hibáztatja őket, amikor így szól: „Íme, eljön majd az idő, így szól az Úr, amikor új szövetséget kötök Izráel házával és Júda házával; nem olyan szövetséget, amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kivezettem őket Egyiptom földjéről. Mivel azonban ők nem maradtak meg az én szövetségemben, én sem törődtem velük – így szól az Úr. De ez lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával ama napok múltán kötök – így szól az Úr. Törvényeimet elméjükbe adom, és szíviükbe írom azokat, és Isteniük lesznek, ők pedig az én népemmé lesznek. Akkor senki sem tanítja többé így a társát és testvérét: Ismerd meg az Urat! Mivel mindenki ismerni fog engem, a kicsinyek és a nagyok egyaránt. Mert irgalmas leszek gonoszágaikkal szemben, és bűneikről nem emlékezem meg többé.” Amikor új szövetségről szól, elavulttá teszi az elsőt, ami pedig elavul és megöregszik, az közel van az elmúláshoz. “*

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban! Amikor az Újszövetségben alátámasztásként ószövetségi igét olvasunk, nagyon megdöbbenünk. Egy megrendítő ígéretet olvasunk. Isten azt mondja: „De ez lesz az a szövetség...” Nem toldozást, nem javítgatást, hanem újat. Ez az ige ma is kérdez bennünket: vajon készek vagyunk-e belépni ebbe az újba? Az Úr ugyanis **a szövetségek Istene**. A Sínai-hegynél kötött szövetség nem az első volt. Isten már szövetséget kötött Noéval (IMóz 9), majd Ábrahámval (IMóz 17). A Sínai-

szövetség (II Móz 24) azonban egy egész néppel kötött meg. Az Úr törvényt adott, rendet rakott és keretet szabott. Kedves Testvérek! Nem a törvény volt hibás. Nem Isten kezdeményező szeretetével volt a gond. A nép bukott el. A hűségre nem tudott hűséggel válaszolni. A szeretetre nem tudott szeretettel felelni. A kegyelem idején nem tudott irgalmat gyakorolni. Velünk is ez a baj. Nem Isten erőtlenség — mi vagyunk azok. Böjtben ezt jó komolyan venni és aláhúzni. Az Ige emlékeztet arra, hogy a régi szövetség nem azért vált elégtelenné, mert Isten hibázott volna, hanem mert az ember szíve kemény maradt. A törvény kőtáblákon állt, de nem íródott bele a szívbe. Külső keret megvolt, de nem volt belső erő. Ismerős ez nekünk is. Tudjuk, mi a helyes. Halljuk az Igét. Ismerjük a parancsolatokat. Mégis újra és újra ugyanazokba a bűnökbe esünk. Mi hiányzik? Nem több szabály, hanem új szív. **Az új szövetség lényege: belülről formáló kegyelem.** Isten így szól: „Törvényemet elméjükhöz adom, és szívükbe írom.” Ez az új szövetség csodája. Ami korábban kívülről szólt, az most belülről él és éltet. Nem csupán tudjuk, hanem vágyjuk is Isten akaratát. Ez az ígéret már az Ószövetségben is felhangzott a Jeremiás könyve 31. fejezetében. Isten nem lemondani akart népéről, hanem újjáteremteni azt. Az új szövetség nem emberi erőfeszítésre épül, hanem kegyelemre. Nem arról szól, hogy mi kapaszkodunk Istenbe, hanem hogy Ő írja bele magát az életünkbe. Az ige azt mondja: „elméjükhöz adom”. Az újszövetség nem érzelem nélküli, de nem is gondolkodás nélküli. Gondolkodj hát, drága férfitestvérem. Rágd meg, drága nőtestvérem. Emészd meg, drága fiataltestvérem. Engedd, hogy átjárja az értelmeket, szeretett leány. Amikor a szív az agyba költözik, és az agy lesz a magas lóról — akkor kezdődik az igazi istenismeret. Alázattal indul minden. Istent ismerni nem információ, hanem engedelmisség. Meglátni Őt elsőnek és utolsónak azt jelenti: hagyod, hogy megváltoztasson, teremtsen újjá. A sorrend nem cserélhető fel. Először Isten. Aztán a nép. Jeremiásnál újra és újra: „Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek.” Isten az első.

Jeremiás ígérete ezzel kapcsolatban nyilvánvaló: eljött az idő. A Zsidókhoz írt levél idézi **Jeremiás könyve** prófeciáját: „Jönnek napok...” És a levél üzenete: ezek a napok eljöttek. Betelt az idő. Itt az új szövetség. Ez az ígélet beleillik **Ézsaiás** és **Ezékiel** látomásaiba is: új szív, új lélek, belső megújulás. Böjti időben különösen élesen hangzik: itt az idő. Nem halogatható. A személyes síkon kell rendezni dolgainkat Istennel. Elsősorban Vele, mert egyedül Ővé a dicsőség. **A személyes ismeret ajándéka helyénvaló.** „Mindnyájan megismernek engem” – mondja az Úr. Nem csupán tanítás útján, nem csupán hagyomány által, hanem személyes kapcsolatban. Az új szövetség középpontjában nem egy rendszer áll, hanem egy élő kapcsolat a Legfőbb valósággal. Ez a kapcsolat Jézus Krisztusban lett valóság. Ő az új szövetség közbenjárója. Benne nem törvényt kapunk, hanem bocsánatot. Ma azt mondanánk: innováció. Újszerű megoldás. Isten másképp cselekedett. Másképp oldotta meg. Másképp mutatta meg az erejét. Nem kőtáblák többé, hanem szív. „Adok beléjük... Szívükbe írom...” Ez szívátültetés. Nem felszínes javítás, hanem belső csere. A kemény, rideg, hideg szív helyére élő, érző, engedelmes szív kerül. A törvény tökéletlensége nem önmagában a törvény hibája volt, hanem a szív állapota. A bűn felett egy nép sem tud győzni. Erőtlen volt. Nem azért, mert nem az erős Istentől származott, hanem mert az ember nem tudott hűséges maradni.

A bűnbocsánat véglegessége: „Bűneikről és gonoszágaikról többé meg nem emlékezem.” Micsoda mondat! Mi emlékezünk. Mások emlékeznek. A múlt sokszor kísért. De Isten azt mondja: nem emlékezem. Ez nem feledékenység, hanem irgalom gyakorlása és kegyelem hirdetése. Amnesztia minden síkon. Isten döntése, hogy nem a múltunk alapján határoz meg bennünket, hanem Krisztusban adott új élet alapján. Ez nem csupán felejtés. Ez Isten bűntörlő hatalma. Teljes elengedés. A teher levétele. A Zsidókhoz írt levél írója kimondja: a régi szövetség elmúlt. Isten felülírta. Nem azért, mert az nem Tőle jött volna, hanem mert elveszítette vitalitását, életképtelenségét. Isten élő, és az Ő megváltó

munkája is élő. Tanulhatunk a régiből — ahogyan **Tinódi Lantos Sebestyén** éneke (ld. 161. dicséret) a régi törvényről beszélnek: harcolni, tanulni lehet belőle — de leragadni benne nem szabad.

Mit jelent ez számomra és számodra? Azt, hogy az Újszövetség nem csupán 27 könyv, teológiai fogalom, hanem meghívás. Engedem-e, hogy Isten a szívembe írja törvényét? Merem-e elhinni, hogy bűneim valóban megbocsáttattak? Vágyom-e személyesen ismerni Őt, nemcsak hallani Róla? Az Ige végén ezt olvassuk: „Ami pedig elavul és megöregszik, közel van az elmúláshoz.” Isten új munkát végez. A kérdés az: ragaszkodunk-e a régihez, vagy belépünk az újba? Testvéreim, az új szövetség ajándék. Nem mi teremtyük meg, hanem elfogadjuk. Nem mi írjuk, hanem engedjük, hogy Isten írja belénk. Adja az Úr, hogy ne csak halljuk ezt az ígéretet, hanem megtapasztaljuk: Isten élő, belülről formáló, megbocsátó kegyelmét. Az új szövetség nem elmélet, hanem Jézus Krisztusban valóság. Benne teljeseedik be. Benne válik erővé. Benne lesz az ígéből jelen. „Úgy szeretete Isten a világot...” (Jn 3,16) – nemcsak egy népet, hanem a világot. Ezért állhat ma itt igehirdető a szószéken. Ezért hangozhat az evangélium. Ezért jöhetsz te is. Nem kell a régi erőtlenség. De kell Krisztus. Kell az újszövetség. Elfogadod a Jézusban elkészített újszövetséget? Újszövetséged elfogadom, vagyis Hozzád tartozom? Jézusé a szíved? Általa vagy teljes? Benne vagy egész? Nélküle milyen a szíved? Kőkemény? Langyos? Testvérem, itt az idő. Nem holnap. Nem majd egyszer. Most. Isten jön feléd kegyelemmel. Új szívet ad. Új gondolatot. Új reményt. Új életet. Ne ragadj le a régiben. Lépj be az újba. Erős, sűrű, próféta hangú beszéd Jeremiástól, mégis krisztusi beteljesedés és személyes döntés. Az idő sürget, a mai napot adták, a holnapot nem ígérték. Böjti időszakban figyelj, és dönts okosan Isten mellett, Aki előbb szeretett téged. Ámen.

Utóima: Urunk, Jézus Krisztus, köszönjük az új szövetséget. Köszönjük, hogy nem javígtattál semmin, nem stopptaltál semmit, hanem mindent újjáteremtettél. Köszönjük, hogy nem elvetettél, hanem magadhoz hívtál. Köszönjük a szívbe írt evangéliumot. Köszönjük a bűnbocsánatot, amelyről azt mondod: örökérvényű és

többé nem emlékezem a bűnre. Köszönjük, hogy Krisztusban minden valóság lett. Kérünk, pecsételd el bennünk Igédet. Ha kemény a szívünk, lágyítsd meg. Ha langyosak vagyunk, gyújts meg. Ha kételkedünk, erősíts meg. Taníts bennünket gondolkodni, de még inkább mindenben engedelmeskedni Neked. Irgalmas és hűséges Istenünk, Te, Aki az új szövetséget ígérted népednek, nem kőtáblákra, hanem a szívünkbe írt törvénnyel, jöjj most közénk kegyelmeddel. Könyörgünk a monitor előtt álló ifjakért. Te látod szemük fáradtságát, szívük keresését, a zajt, amely körülveszi őket. Írd törvényedet az ő szívükbe, hogy az igazságot és a világosságot válasszák, és ne vesszenek el a múltó dolgok között. Kérünk az érettségiző fiatalokért. Adj nekik tiszta gondolatot, békességet és bátorságot. Emlékeztess őket: Te velük vagy, és jövőjüket a Te kezéd tartja. Vezess őket azon az úton, amelyet szereteted készített számukra. Könyörgünk a családokért, az édesanyákért és édesapákért. Erősítsd meg őket a szeretetben, türelemben és hűségben. Tanítsd őket úgy szeretni, ahogyan Te szeretsz, hogy otthonaik a békesség és a megbocsátás helyei legyenek. Kérünk a betegekért. Légy gyógyítójuk és vigasztalójuk. Amikor testük gyenge, írd szívükbe reménységed ígését, hogy tudják: nem hagyod el őket. Könyörgünk a gyászolókért. Te, aki azt ígérted, hogy megbocsátod a bűnt és többé nem emlékezel a vétkeinkre, öleld át őket irgalmaddal. Adj vigaszt a fájdalomban, és az örök élet reménységét a könnyek között. Kérünk a nehézségben élőkért és a szegényekért. Légy gondviselőjük, erősségük és menedékük. Nyisd meg szívünket, hogy testvérként forduljunk feléjük, és eszközei lehessünk szeretetnednek. Könyörgünk a csendben élőkért, akiket talán senki sem lát és hall meg. Te ismered nevüket, gondolataikat, rejtett könnyeiket. Írd szívükbe jelenléted bizonyosságát, hogy tudják: Te az ő Istenük vagy, és ők a Te néped. Urunk, tedd valósággá bennünk az új szövetséget, hogy megismerjünk Téged, a legkisebbtől a legnagyobbig. Bocsásd meg bűneinket, újíts meg szívünket, és vezess bennünket a Te békességed útján. Taníts úgy ismerni Téged, hogy életünk válasz legyen kegyelmedre. Hadd tartozzunk Hozzád egészen. Hadd legyünk a Te néped, mert Te a mi Istenünk vagy. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Ingyen kaptátok, ingyen adjátok (Mt 10,8c)!“

Áldás: „Ezért ha valaki Krisztusban van, új teremtes az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre (IIKor 5,17).“ Ámen.

Záró ének: 468. dicséret: „Zeng Jézus nevét,...”